

Mr. Bo Ptičje krmilnice

TBP

TBP TOVARNA BOVDENOV IN PLASTIKE D. D.

Mr. Bo: Je nagradil

Razpisan je bil **NAGRADNI NATEČAJ**
– za najbolj izvirno pobarvano/poslikano ptičjo hišico

Zima nam v teh dneh že kaže svoje zobe. A ptički kljub vsemu še vedno veselo žvrgolijo. Pa veste zakaj?

Invalidsko podjetje iz Logatca je izdelalo komplet sestavnih delov, ki ste ga prejeli v božično-novoletnem paketu.

Naša naloga je bila, da krmilnico s pomočjo svojih otrok ali vnukov sestavimo. Idealna prilika, da preživimo nekaj časa z otroci brez mobilnega telefona ali Facebooka.

Za ustvarjalnost je bilo ogromno prostora. Stranice ste lahko po svoje okrasili, porisali in pobarvali ali pa opremili s kakimi drugimi dodatki (s slamo, strešno lepenko, lubjem ...).

Pri svojem ustvarjanju so bili najuspešnejši:

PETER FRAS
ROBERT KOLEDNIK
GORAZD MURKO

Pohvala gre tudi vsem ostalim "umetnikom / ustvarjalcem"!

Upoštevajmo tudi navodila, ki nam jih priporočajo strokovnjaki za proučevanje ptic.

Krmilnico postavimo v bližino kritja, to je ob krošnjo drevesa ali grma, približno 1,5 m nad tlemi, tako, da jih lahko opazujemo skozi okno, česar bodo otroci še posebej veseli. Še posebej pazimo, da krmilnico namestimo tako, da so ptice varne pred mačkami.

Hraniti začnemo že pozno v jeseni, še posebej pa, ko zapade snežna odeja in temperature padejo pod ledišče.

Hranimo jih s hrano, ki jo ptice najdejo tudi v naravi. Najlažje je kupiti že pripravljeno hrano, mešanico sončničnih semen, prosa, konoplje, ali pa že pripravljene pogače iz semen. Če hočemo privabiti bolj redke ptice, pa lahko nastavimo tudi bukov žir, bučna semena, rozine, ovsene kosmiče.

Pred vsakim polnjenjem krmilnice s hrano, le to temeljito očistimo, zaradi možnega prenosa bolezni med pticami.

Veliko užitkov pri opazovanju!

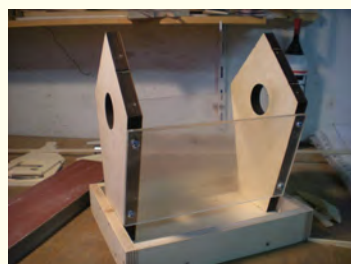

Andrej Bogme

Igra barv!

*Pin Luka je uporabil tehniko
"Žgana podoba
gozdarske hiše,
zaščitena s prozornim
premazom za les."*

Dominik Borko

Marija Borko

*Tudi v Šhovi se lepo
poda okolici!*

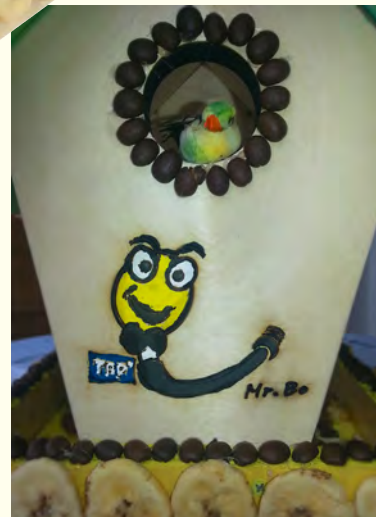
*V Trnovski vasi sedaj ptički
še bolj veselo žvrgole!*

Mateja Čuček

Renata Čuček

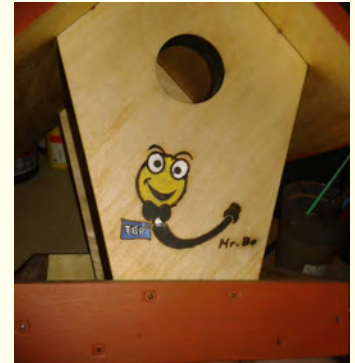
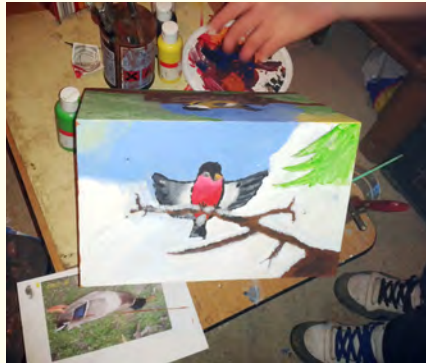
*Tropska ptičja hišica.
Uporabljene so bile posušene oranže in
banane, kavna zrna, cimetova palčka in
fotovoltaične celice.*

Anita Dobaja

Kreativna poslikava!

*»Restavraciji za ptičke
pri Niki in Nejc«*

Jožica Domadenik

Ingrid Drevenšek

*Pa smo merili, rezali,
žagali, lepili ...*

*Prijetno družinsko
sodelovanje uspelo.*

Marko Drevenšek

Peter Fras

*Hi, he, ha,
pivsko knajpanje
za sijaj perja.*

"Televizija" v naravi.

Ljubo Gjerkeš

Slavica Gregorec

Tudi na balkonu so ptički prav zadovoljni, če se kdo spomni na njihove prazne želodčke.

Umetnik je bil sin Benjamin.

Borut Guzej

Melita Hameršak

Stičja svatba!

Šomlad se prebuja!

Irena Ješovnik

Zinka Katan

Pliče carsko kraljestvo!

Robert Kolednik

Umikrija barv!

Sandra Korošak

Ptički se lahko v žlebu tudi odžejajo.

*V simbiozi
z naravo.*

Alenka Kozar

Mira Lovrenčič

*Poigravanje z voščenkami
in ogljem.*

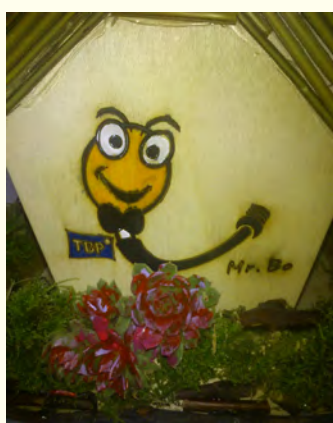
Gorazd Murko

*S sinom Anejem sva
jo toplo oblekla, da bo
dolgo služila namenu.*

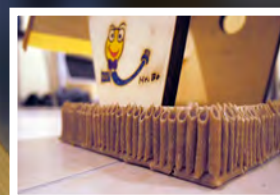
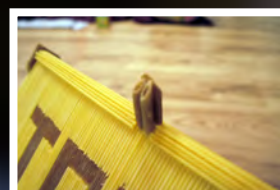
Marjeta Oman

*Trsne vejice
v kombinaciji
s slamnatimi
palčkami.*

Simon Rojko

*Iz testenin (streha iz polnozrnatih
in jajčnih špagetov, stranice iz špinačnih
makaronov, krmišče pa je okrašeno z
polnozrnatimi peresniki).*

Bojan Roškar

*To je bilo otroškega veselja s kamenčki. Stički
»Mr. Bo« vas vabi na pojedino!*

Lidija Rošker

*Hči Tjaša je
ustvarjala s koščki
keramike in s slamo.*

Samo Šenveter

*Tudi na
brajdah služi
namenu.*

Tamara Trinkaus

*Zaščitena z naravnimi
materiali.*

*Obdelana v kombinacijo
barv T&B&-ja!*

Lili Uroševič

Lidija Volšek

Dobri tek ptički.

*Pestrška poslikava in izbira
barvne palete.*

Davorin Zorec

Med drevjem ...

Sonja Zorec

Ptice okoli nas

Čížek je majhen predstavnik ščinkavcev. Samec je rumenozelen z vpadljivim črnorumenim vzorcem na perutih in repu ter s črnim temenom in podbradkom. Samice so skromno, bolj zelenosivo obarvane in na spodnji strani močno progaste. Tako kot brezavček se tudi ta vrsta med iskanjem hrane obeša po jelšah in brezah, podobno kot sinice. Gnezdi v svetlih, starih iglastih gozdovih v sredogorju in Alpah. Zunaj gnezditvenega obdobja se čížki pogosto klatijo naokoli, pozno pozimi pa jih lahko v večjih jatah večkrat vidimo v vaseh in parkih. Pri nas je letoletna vrsta, vendar število niha.

Čížek (12 cm)

Taščica (13 cm)

Taščica je skoraj nezamenljiva prebivalka naših parkov, gozdov in vrtov. S svojim značilnim napevom in pojavo majhne, sive ptice z izrazitim oranžnim obrazom in prsim je poznana mnogo ljudem. Taščica gnezdi na tleh, med listjem in travo, pogosto v brežini ali v kakšnem deblu. V Evropi je to široko razširjena in pogosta ptica, prav tako tudi pri nas, kjer velja za zelo pogosto letoletno vrsto.

Za dleska je najbolj značilna velika glava z močnim stožčastim kljunom. Samci so v svatovskem perju vpadljivo rjavordeče obarvani s temno rjavim hrbtom in belo progjo na perutih. Samice so nekoliko skromneje obarvane. Dleski gnezdiijo v listnatih in mešanih gozdovih. Najraje imajo območja porasla z gabrom, jesenom, bukviijo ali hrastom. Srečamo pa ga tudi v travniških gozdovih, parkih in v vrtovih z visokim drevjem. Srednjeevropski dleski so delni selivci, ki se jim pozimi pridružijo še ptiči iz severovzhodnih gnezdišč. Pri nas je dlesk pogosta letoletna vrsta.

Dlesk (17 cm)

Domači vrabec (15 cm)

Domači vrabec je verjetno najbolj poznana ptica. To gre pripisati njegovi številčnosti in zadrževanju v naseljih. Samec je zgoraj rjavo in črno vzdolžno progast, tilnik je čokoladno rjav, teme je sivo. Črn podbradek sega na prsi. Samica je bež in rjave barve, hrbet je progast. Za samico sta značilni še svetla obrv in dvojna progja čez peruti. Podbradka pri samici ni. Danes srečamo prilagodljivega domačega vrabca, ki drugače izvira iz vzhodne Azije, kot človekovega spremljevalca povsod po naseljih od obale pa do gorskega sveta. V zadnjih desetletjih njegova populacija pada. V Sloveniji je domači vrabec zelo pogosta letoletna vrsta.

Poljski vrabec (13 cm)

Poljski vrabec je nekoliko podoben domačemu vrabcu, vendar ga od slednjega loči bel polovratnik, kostanjevo rjavo teme in precej manjša glava. Ta vrabec živi precej zadržano. Ni hrupen. V krmilnice prileti le redko, raje semena išče na tleh. Najdemo ga na bogato strukturiranih poljih z goščavami, na gozdnih obronkih, na obrobjih mest, v vaseh in na samotnih kmetijah ter v parkih. V Sloveniji je zelo pogosta letoletna vrsta.

Veliki detel (25 cm)

Veliki detel je najpogostejša evropska žolna. Prepoznamo ga po velikih, belih lisah na hrbtu, enobarvih belih bokih in intenzivno rdečih podrepnih krovcih. Samec in samica se ločita po tem, da ima samec rdečo liso na zatilju. Mladiče prepoznamo po rdečem čelu. Velikega detla najdemo po skoraj vseh gozdovih od morja pa vse do gozdne meje. Njegovo gnezditveno prebivališče je ponavadi osredotočeno v okolici kakšnega hrasta. Spomladi njegovo potrkavanje v gozdu najpogosteje slišimo, saj je zaradi gostih teritorijev prisiljen k stalni teritorijanosti. V Sloveniji je veliki detel široko razširjena in pogosta letoletna vrsta.

Ščinkavec (15 cm)

Ščinkavec je naš najmanjši ščinkavec. Prepoznamo ga po dvojni beli perutni progji in belih robovih na repu. Samci imajo v pisanem svatovskem perju vpadljivo belo liso na ramenih, modrosivo teme in tilnik ter rožnatorjava lica in prsi. Samice in mladostni osebki so manj kontrastni. Na zgornji strani so rjavosivi in na spodnji drap rjavi. Gnezdi v gozdovih vseh vrst do drevesne meje, v parkih, v vrtovih ter v skupinah drevja tudi v mestnih središčih. Pri nas je pogosta letoletna vrsta.

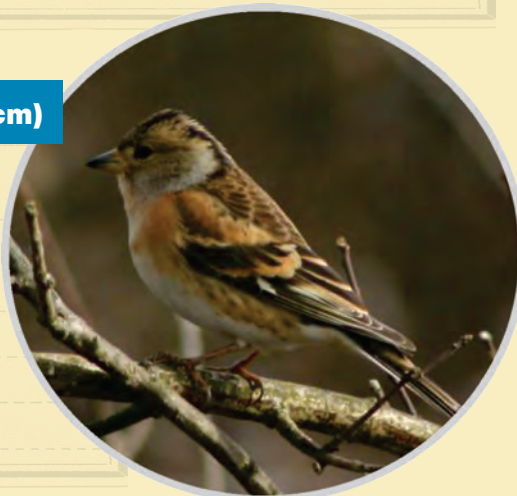
Zelenc (15 cm)

Zelenc je dobil ime po rumenozeleno obarvanem perju. Samci so pretežno olivno zeleni, na trtici in spodnji strani pa so rumeno obarvani. Samice so zelenkasto sive in šibko temno progaste. Na perutih in repu so manj rumene. Mladostni osebki so močnejše progasti. Zelenc je eden najbogostejših srednjeevropskih gnezdilcev. Najdemo ga v zelo različnih okoljih, od parkov, vrtov pa do mestnih središč. Zunaj gnezditvenega obdobja se pogosto v skupinah klatijo po odprtih pokrajinah. Pozimi pa se te skupine občasno združijo v velike jate. V Sloveniji je zelo pogosta letoletna vrsta.

Pinoža (15 cm)

Pinoža je po velikosti in postavi podobna ščinkavcu, le da so sprednji del prsi in rame bolj ali manj oranžne barve, rep je izraziteje vezan. Samci so v svatovskem perju zelo vpadljivo modročrni po blečih in zgornjem delu glave. Pozimi je črnina zakrita z rjavkastim robom na peresih. Samice so nekoliko podobne samicam ščinkavca, imajo oranžnorjave prsi in temno lisaste boke. Pinožin gnezditveni prostor so svetli iglasti in mešani gozdovi tajge, najbolj pa tisti, ki so porasli z mnogimi brezami. Pri nas je pinoža redna zimska gostja, ki se lahko pozimi pojavi v precej velikem številu, in izjemno redka gnezdilka.

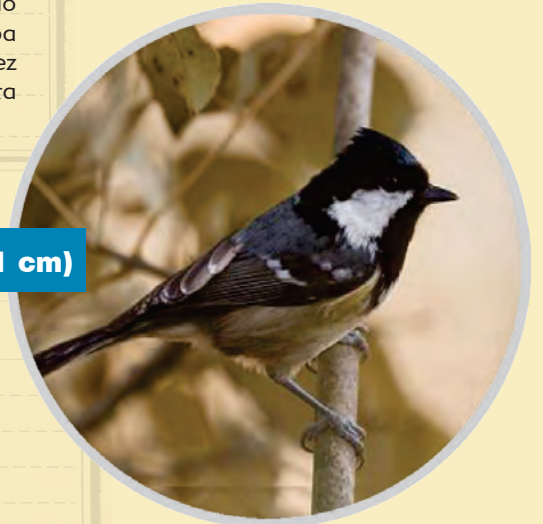
Sraka (45 cm)

Sraka je zelo pogosta in zelo prilagodljiva ptica. Prepoznamo jo po črno-belem berju in izredno dolgim stopničastem repu. Gnezdi v različnih življenskih okoljih, od naselij pa do odprtih pokrajin z drevjem. Izogiba se le zaprtih gozdov in ravninam brez drevja. V Sloveniji je zelo pogosta celoletna vrsta.

Menišček (11 cm)

Menišček je najmanjša evropska sinica. Prepoznamo ga po veliki glavi s podolgovato, belo liso na tilniku ter po belih perutnih progah. Menišček živi pretežno v iglastih in mešanih gozdovih od nižin do drevesne meje, najdemo ga tudi v parkih in listnatih gozdovih s primesjo iglavcev. V južni Evropi naseljuje tudi čiste, listnate gozdove. Za gnezdenje uporablja dupla nizko pri tleh, a tudi šture, špranje zidov in celo opuščene rove malih sesalcev v tleh. Pri nas je pogosta celoletna vrsta.

Turška grlica (32 cm)

Turška grlica je odlično prilagojena na življenje v bližini človeka. Njeno oglašanje »du-du...du, du-du...du« lahko slišimo v parkih, vrtovih, na pokopališčih in v okolici stanovanjskih hiš. Kot je značilno za predstavnik golobov, si tudi turška grlica splete zelo neugledno, na videz nestabilno gnezdo iz suhih vejic in korenin. Pogosto ga zgradi na drogovi električne napeljave, v drevesni rogovi ali na antenah hiš. Za zarod skrbita oba starša. Odločno brani gnezdo ali hlinita poškodbo, da bi odvrnila plenilce od gnezda. V začetku tega stoletja se je vrsta iz svoje domovine Indije razširila na Balkanski polotok in nato še v ostale predele Evrope. V človekovi bližini je vse leto. Pozimi obišče tudi ptičje krmilnice, saj se hrani predvsem s semeni.

Močvirska sinica (12 cm)

Ta sinica z bleščeče črno kapo se od zelo podobne gorske sinice loči po svetlejših licih in bokih ter po krajšem črnem podbradku. Poimenovanje nas lahko malce zavede. Močvirsko sinico redko najdemo v čistem močvirju. Rajši naseljuje vlažne listnate in mešane gozdove s hrastom in bukvijo. Opazimo jih tudi na samotnih drevesih na polju, v mejicah, na pokopališčih in večjih vrtovih.

V Sloveniji je pogosta celoletna vrsta.

Velika sinica (14 cm)

Velika sinica je največja in daleč najpogostejša evropska sinica. Prepoznamo jo po izrazito črnobeli glavi in črni progji, ki razdeljuje njeno rumeno oprsje. Gnezdi povsod, kjer uspeva drevje, od morske obale pa vse do gozdne meje. Najbolj ji ustrezajo razredčeni iglasti in listnati gozdovi, parki ter vrtovi. Pozimi je izjemno pogosta obiskovalka krmilnic. V Sloveniji je zelo pogosta celoletna vrsta.

Domači golob (32 cm)

Domnevno naj bi bil domači golob potomec udomačenega skalnega goloba, ki je v 11. stoletju gnezdil v hišah. Golobe je človek torej že od nekdaj gojil. Imel jih je za hrano ali pa jih je uporabljal za prenašanje sporočil. Danes jih goji za tekmovanja in razstave. Domači golobi so lahko zelo zaupljivi na mestnih trgih, tržnicah in v parkih, kjer jih hranijo. Ker zlahka pridejo do hrane, njihova številčnost hitro narašča. V nekaterih evropskih velemestih jih gnezdi tudi po več tisoč. Gnezdiijo v kateremkoli letnem času, če so le ugodne razmere za zarod. Partnerja navadno skupaj sestavita skromno gnezdo. Novoizvaljeni mladiči se hranijo s hranljivo kašo iz golše staršev, imenovano tudi golobje mleko, ki je bogato z beljakovinami in maščobami.

Plavček (11 cm)

Za plavčka je značilno modrorumeno perje, po katerem je tudi dobil svoje ime (modro perje na glavi). Naseljuje s podrastjo bogate listnate in mešane gozdove. Pogosto pa ga vidimo tudi v parkih, na pokopališčih, v vrtovih in sadovnjakih ter v pokrajini s pogostimi živimi mejami. Pozimi to majhno sinico lahko opazimo v trsju, še pogostejša pa je ob krmilnicah. V Sloveniji je zelo pogosta letoletna vrsta.

Kos (25 cm)

Eden najbolj poznanih evropskih ptic, ki je pogosta v gozdu, na vrtovih, tako na podeželju kot v mestu. Samec je črn in ima rumen kljun in očesni kolobar. Samica je temno rjava ter nekoliko pegasta po prsah. Samci imajo prvo zimo temno rjava perutna peresa. Če kosa kaj razburi nedomoma odleti in, ko pristane preskaklja neko razdaljo in nato dvigne rep. Najraje se hrani z deževniki, ki jih zagrabijo s svojim kljunom in jih, z uprtimi nogami, sunkovito potegne iz tal. Večina srednjeevropskih kosov je letoletna vrsta. Pri nas je zelo pogosta letoletna vrsta.

Siva vrana (47 cm)

Črna vrana je svoje ime dobila po enotno črnem perju s šibkim leskom. V letu jo od poljske vrane ločimo po enakomerno širokih perutih in repu, ki ni klinaste oblike. Danes je po Evropi veliko bolj razširjena, vsem dobro poznana siva vrana (*Corvus corone cornix*).

Na spodnji strani je slednja svetlo siva. Sivi so tudi tilnik in ramici. Siva vrana je črni vrani zelo podobna tudi po načinu življenja. Razširjena je po celotni Evropi, le, da je na skrajnem severnem delu Skandinavije selivka.

Gnezditveni prostor črne vrane so enako kot pri sivi razredčeni gozdovi, gozdički na polju, barja, resave, obale in gorska območja. Najbolj pa jima ustreza obdelana zemlja s številnimi naselji. Najdemo ju celo v središčih velemest. V Sloveniji je črna vrana zelo redka letoletna vrsta, razširjena v glavnem le na njenem severozahodnem delu. Siva vrana pa je oblika, ki je v Sloveniji zelo pogosta.

Črna vrana (47 cm)

*Domišljija in kreativnost
zainteresiranih res ne pozna meja ...
odlično, super, fantastično ...
Komisija v sestavi večine zaposlenih, je izbrala
tri (3) naj, naj izvirne ...*

PETER FRAS

ROBERT KOLEDNIK

GORAZD MURKO

Oblikovanje in tisk: Štrkl d.o.o.

**ČESTITKE VSEM
USTVARJALCEM!**